

[Hagen Hagensen]

har, kan vi følge det, og i øvrigt er vi rede til at drøfte forslaget i udvalget og dér fremkomme med yderligere bemærkninger.

Ministerens bemærkning om, at det havde løst mange af sambeskatningens problemer, hvis man havde fået rentefradragsændringen igennem, forstår jeg overhovedet ikke, ej heller at ministeren kan få sig til at sige det. Hvordan man ved at begrænse retten til at trække noget fra skulle kunne løse nogle af sambeskatningens problemer, må være en gåde i hvert fald for almindelige mennesker, men skatteministeren hører måske ikke til blandt sådanne.

Glistrup (FP):

Det eneste gode, der kan siges om SFs forslag, er, at man har valgt en populær overskrift: ophævelse af sambeskatningen. Den tusindedel af en promille af befolkningen, som læser videre i forslaget og forstår, hvad de læser, må sige, at alt, hvad der derudover kommer inden for forslaget, simpelt hen er noget makværk.

I punkt 1 og 2 tager man først og fremmest stilling til problemerne for et ægtepar, der bor i parcelhus, og hvor man altså skal finde ud af, hvordan dette parcelhus fordeles i relation til indkomst- og formueopgørelsen imellem mand og kone. Dér er det jo et meget almindeligt forløb, at det er konen, der har købt ejendommen for en arv, hun har fået, med 20.000 kr. i udbetaling.

Så står det på hendes navn, og det er stort set manden, der betaler afdrag på prioriteterne ned igennem årene, og ejendomsydelse betales til en vis grad fra den fælles bankkonto, hvor deres løn går ind. Så skulle man altså, alt efter hvordan ægtefællerne nu bidrager med at give oplysninger til skattemyndighederne, enten kunne nå frem til, at de skal have hver halvdel af fradraget, eller, hvis de jonglerer på den måde, at de i det ene år siger: ja, det her ejes fuldstændig af manden og kan klart henføres til den, der tjener mest, og som derfor har mest brug for fradraget, og det næste år er han måske blevet syg, så det er hende, der tjener mest, og så kommer de og fortæller, at man har misforstået det. Man kan ganske roligt sige, at vi kunne på sin vis få beskæftiget i hvert tilfælde de 150.000, som Kaj Westergård regerer over i form af arbejdsløshedstallene, men

vi vil nok få skabt 600.000 ekstra arbejdsløse, hvis de 150.000 skulle lønnes på skattekontorerne for at behandle de sager, som dette her vil medføre, og som gør det fuldstændig håbløst at nå frem til at sige, hvad der er dit, og hvad der er mit, imellem mand og kone, når man holder sig uden for de ideologisk betændte Albertslundklaner o. lign. og kommer ud til ægtepar, som lever godt med hinanden, og som ikke sonderer mellem dit og mit, men for hvem tingene er fælles, og hvor den fælles fjende ikke er den anden ægtefælle, men er skattevæsenet, som skal have mindst muligt. Når vi kommer ud i det virkelighedens Danmark, vil SFs principper i punkt 1 og 2 ganske og aldeles komme til kort.

Under punkt 3 vil man uddele dette Bismarckforslag på de 3.000 kr. til en bunke husstande med ordene: nu skal I pludselig have nogle ekstra fradrag, fordi I har tegnet nogle forsikringsfiduser af den ene eller den anden art.

Ifølge punkt 4 skal man til at have trakaserier ud over al måde med ligningsmyndighederne, om nu en ægtefælle har arbejdet 747 eller 752 timer i det forløbne år eller måske 14 år tilbage, hvor lang tid sådanne skattesager nu tager at køre igennem. Det er altså det, der er meningen med, at man skal finde frem til det timetal, den pågældende har arbejdet.

I punkt 5 overser man ganske, at når én ægtefælle har underskud, skyldes det ofte, at der over den pågældendes kassekredit, hvor renterne altså skal fradrages, rent faktisk er afholdt udgifter til en overskudsgivende virksomhed hos den anden ægtefælle. Ægtefæller er ét kød og blod, og når den ene har underskud og man har fællesøkonomi, som man har i et godt ægteskab, skyldes det derfor meget ofte, at det, som juridisk formalistisk kan henregnes til den pågældende, er brugt til den andens overskudsvirksomhed, hvorfor underskuddet selvfølgelig skal overføres dertil.

Ifølge punkt 6 er det således, at så længe vi har et indkomstskattetryk som det, vi har for øjeblikket i Danmark, kan man ikke pludselig sige til de familier, der har valgt at disponere på den måde, at konen går hjemme og passer et par handicappede børn og manden er eneforsørger, at nu stjæler vi 15.000 kr. af hans fradrag.